

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 10. června 2009, *Archimedes v. Komise* (spojené věci T-396/05 a T-397/05), kterým Soud zamítl žaloby účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek směřující ke zrušení rozhodnutí Komise o vymáhání částek uhrazených v rámci smlouvy, kterou je vázána vůči účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek, a o započtení vzájemných pohledávek, a dále toho, aby bylo Komisi uloženo uhradit jí zbývající část dotace stanovené toutéž smlouvou — *Nepoužitelnost zásady litis denuntiatio* — Zamítnutí návrhu na uplatnění společné a nerozdílné odpovědnosti smluvních partnerů — Porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB v. Evropská komise

(Věc C-322/09 P) (¹)

(„*Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Stížnost soutěžitele — Přípustnost — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 4, 10, 13 a 20 — Rozhodnutí Komise nepokračovat ve vyšetřování stížnosti — Kvalifikace opatření ze strany Komise jako opatření, která z části nepředstavují státní podporu a zčásti představují existující podpory slučitelné se společným trhem — Článek 230 ES — Pojem ‚napadnutelný akt‘*“)

(2011/C 13/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell Teaterpaket AB (zástupci: M. Merola a L. Armati, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 9. června 2009 ve věci NDSHT v. Komise Evropských společenství (T-152/06), kterým Soud prohlásil za nepřipustnou žalobu na zrušení rozhodnutí Komise, obsaženého v dopisech ze dne 24. března a 28. dubna 2006, nezahájit řízení upravené v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES v návaznosti na stížnost žalobkyně týkající se podpor údajně poskytnutých švédskými orgány společnosti Stockholm Visitors Board AB, spočívajících v různých typech subvencí od města Stockholm — Akty, proti kterým lze podat žalobu

Výrok

- 1) *Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 9. června 2009, NDSHT v. Komise (T-152/06) se zrušuje.*
- 2) *Námítka nepřipustnosti vznesená Komisí Evropských společenství před Soudem se zamítá.*
- 3) *Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie k rozhodnutí o návrhových žádáních společnosti NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell Teaterpaket AB směřujících ke zrušení rozhodnutí Komise Evropských společenství, obsaženého v jejích dopisech ze dne 24. března a 28. dubna 2006, nepokračovat v přezkumu stížnosti podané uvedenou společností a týkající se údajně protiprávních státních podpor poskytnutých městem Stockholm společností Stockholm Visitors Board AB.*
- 4) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

(¹) Úř. věst. C 233, 26.6.2009, s. 12.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Pensionsversicherungsanstalt v. Christine Kleist

(Věc C-356/09) (¹)

(„*Sociální politika — Rovné zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání — Směrnice 76/207/EHS — Článek 3 odst. 1 písm. c) — Vnitrostátní právní úprava usnadňující propouštění zaměstnanců, kterým vznikl nárok na starobní důchod — Cíl podpory zaměstnanosti mladších osob — Vnitrostátní právní úprava stanovící pro vznik nároku na důchod věk 60 let pro ženy a 65 let pro muže*“)

(2011/C 13/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pensionsversicherungsanstalt

Žalovaná: Christine Kleist

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof — Výklad čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187) ve znění směrnice 2002/73/ES — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví věk odchodu do důchodu na 60 let pro ženy a na 65 let pro muže a která zjednodušuje propouštění zaměstnanců, kteří dosáhli tohoto věku — Propuštění ženy, která dosáhla věku 60 let a která má právo na odchod do důchodu veřejným zaměstnavatelem, které je motivováno vůlí zaměstnat mladší osoby

Výrok

Článek 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která za účelem podpory přístupu mladších osob k zaměstnání umožňuje zaměstnavateli propouštět zaměstnance, kteří získali nárok na starobní důchod, přičemž tento nárok získávají ženy ve věku o pět let nižším, než je věk potřebný k získání téhož nároku v případě mužů, představuje přímou diskriminaci na základě věku zakázanou touto směrnicí.

(¹) Úř. věst. C 282, 21.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-48/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/1/ES — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Podmínky povolení pro stávající zařízení — Povinnost zajistit provoz takových zařízení v souladu s požadavky směrnice“)

(2011/C 13/24)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: A. Alcover San Pedro, zmocněnec)

Žalovaný: Španělské království (zástupce: F. Díez Moreno, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 24, s. 8) — Zařízení, která mohou mít vliv na emise do ovzduší, vody a půdy a na znečištění — Podmínky povolení stávajících zařízení

Výrok

1) Španělské království tím, že nepřijalo nezbytná opatření zajišťující, že se příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek postarají, aby stávající zařízení bylo provozováno v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 této směrnice do 30. října 2007, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy práva Unie, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Stuttgart — Německo) — Bianca Purrucker v. Guillermo Vallés Pérez

(Věc C-296/10) (¹)

(„Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Překážka věci zahájené — Žaloba ve věci samé týkající se práva péče o dítě a návrh na předběžná opatření týkající se práva péče o téže dítě“)

(2011/C 13/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Stuttgart

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bianca Purrucker

Žalovaný: Guillermo Vallés Pérez

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Amtsgericht Stuttgart — Výklad čl. 19 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 388, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243) — Příslušnost soudu členského státu k rozhodnutí ve věci samé v řízení týkajícím se práva péče o dítě, které má své obvyklé bydliště v tomto státě, pokud bylo předtím ve sporu mezi stejnými účastníky řízení týkajícím se práva péče o stejné dítě na základě návrhu na vydání předběžného opatření zahájeno řízení u soudu jiného členského státu — Pojem „soud, který zahájil řízení jako první“

Výrok

Ustanovení čl. 19 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 nejsou použitelná v případě, že je za účelem vydání opatření ve věci rodičovské zodpovědnosti nejprve zahájeno řízení u soudu jednoho členského státu pouze za účelem nařízení předběžných opatření ve smyslu článku 20 tohoto nařízení a později je na návrh směřující k vydání těchto opatření — ať již ve formě předběžných opatření nebo konečného rozhodnutí — zahájeno řízení u soudu jiného členského státu příslušného k rozhodnutí ve věci samé ve smyslu téhož nařízení.